

Jon 1:1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה בֶן־אָמִתַּי לֵאמֹר: 2 קוּם לֵךְ אֶל־נִינְוָה הָעִיר

הַגְּדוֹלָה וְקֵרָא עָלֶיהָ כִּי־עָלְתָה רָעָתָם לִפְנֵי: 3 וַיֵּקָם יוֹנָה לִבְרַח תַּרְשִׁישָׁה

מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּרֶד יָפוֹ וַיִּמְצָא אֹנִיָּהוּ בָאָה תַרְשִׁישׁ וַיֵּתֵן שְׂכָרָהּ וַיֵּרֶד בָּהּ לָבוֹא

עִמָּהֶם תַּרְשִׁישָׁה מִלִּפְנֵי יְהוָה: 4 וַיְהִי הַטָּיִל רוּחַ־גְּדוֹלָה אֶל־הַיָּם וַיְהִי סַעַר־

גְּדוֹל בָּיָם וַתֵּאָנִיָּה תִשָּׁבָה לְהִשָּׁבֵר: 5 וַיִּירָאוּ הַמִּלָּחִים וַיִּזְעְקוּ אִישׁ אֶל־אֱלֹהָיו

וַיִּטְלוּ אֶת־הַכֵּלִים אֲשֶׁר בָּאֹנִיָּה אֶל־הַיָּם לְהִקָּל מַעֲלֵיתָם וַיּוֹנֶה יָרֵד אֶל־יַרְכְּתִי

הַסְפִּינָה וַיִּשְׁכַּב וַיִּרְדָּם: 6 וַיִּקְרָב אֵלָיו רַב הַחִבְלִים וַיֹּאמֶר לוֹ מַת־לָךְ נִרְדָּם

קוּם קֵרָא אֶל־אֱלֹהֶיךָ אוֹלִי יִתְעַשֵּׂת הָאֱלֹהִים לָנוּ וְלֹא נֹאכֵד: 7 וַיֹּאמְרוּ אִישׁ

אֶל־רֵעֵהוּ לְכוּ וְנִפְּלָה גּוֹרָלוֹת וְנִגְדָּעַה בְּשִׁלְמֵי הָרָעָה הַזֹּאת לָנוּ וַיִּפְּלוּ גּוֹרָלוֹת

וַיִּפֹּל הַגּוֹרָל עַל־יוֹנָה: 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַגִּידָה־נָא לָנוּ בְּאִשֶּׁר לְמִי־הָרָעָה הַזֹּאת

לָנוּ מַת־מָלֶאכְתְּךָ וּמֵאַיִן תָּבוֹא מִן־אֶרֶץ־ךָ וְאִי־מִיָּנָה עִם אֹתָהּ: 9 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם

עֲבָרִי אֲנֹכִי וְאֶת־יְהוָה אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם אֲנִי יָרֵא אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־הַיָּם וְאֶת־

הַיִּבְשָׁה: 10 וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים יִרְאָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־זֹּאת עֲשִׂיתָ כִּי־

יָדְעוּ הָאֲנָשִׁים כִּי־מִלִּפְנֵי יְהוָה הוּא בָרַח כִּי הִגִּיד לָהֶם: 11 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־

נַעֲשֶׂה לָּךְ וַיִּשְׁתַּק תַּיִם מִעֲלֵינוּ כִּי תַיִם הוֹלֵךְ וְסֹעֵר: 12 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׂאוּנִי

וְהִטִּילְנִי אֶל־תַּיִם וַיִּשְׁתַּק תַּיִם מִעֲלֵיכֶם כִּי יוֹדֵעַ אָנִי כִּי בִשְׁלִי הִסָּעַר הַגָּדוֹל

הַזֶּה עֲלֵיכֶם: 13 וַיַּחֲתִּירוּ הָאֲנָשִׁים לְהַשִּׁיב אֶל־הַיִּבְשָׁה וְלֹא יָכְלוּ כִּי תַיִם הוֹלֵךְ

וְסֹעֵר עֲלֵיהֶם: 14 וַיִּקְרָאוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ אָנָּה יְהוָה אֶל־נָא נֹאכְדָה בְּנִפְשׁ

הָאִישׁ הַזֶּה וְאֶל־תִּתֵּן עָלֵינוּ דָּם נָקִיא כִּי־אַתָּה יְהוָה כַּאֲשֶׁר חָפַצְתָּ עֲשִׂיתָ:

15 וַיִּשְׂאוּ אֶת־יוֹנָה וַיִּטְלֻהוּ אֶל־תַּיִם וַיַּעֲמֵד תַּיִם מוֹעֵפוֹ: 16 וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים

יִרְאָה גְדוֹלָה אֶת־יְהוָה וַיִּזְבְּחוּ־זֶבַח לַיהוָה וַיִּדְּרוּ נְדָרִים:

2:1 וַיִּמָּן יְהוָה דָּג גָּדוֹל לִבְלֹעַ אֶת־יוֹנָה וַיְהִי יוֹנָה בְּמִעֵי הַדָּג שְׁלֹשָׁה יָמִים

וּשְׁלֹשָׁה לַיְלֹת: 2 וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל־יְהוָה אֱלֹהָיו מִמִּעֵי הַדָּגָה: 3 וַיֹּאמֶר

קָרָאתִי מִצָּרָה לִי אֶל־יְהוָה וַיַּעֲנֵנִי מִבֶּטֶן שְׁאוֹל שְׁמַעְתִּי קוֹלִי:

4 ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל־משבריו וגליו עלי עברו:

5 ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניו אך אוסיו להביט אל־היכל קדשו:

6 אפפוני מים עד־נפש תהום יסבבני סוף תבוש לראשי: 7 לקצבי תרים

יְרֵדְתִּי הָאָרֶץ בְּרַחֲמֶיהָ בְּעָדִי לְעוֹלָם וַתַּעַל מִשְׁחַת חַיִּי יְהוָה אֱלֹהֵי: 8 בַּהֲתַעֲטָף

עָלִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָה זָכַרְתִּי וַתָּבוֹא אֵלַי תַּפְלִתִּי אֶל־הַיֵּכָל קֹדֶשׁ: 9 מִשְׁמָרִים

הַבְּלִי־שׁוֹא חֲסִדָּם יַעֲזֹבוּ: 10 וְאֲנִי בְּקוֹל תּוֹדָה אֶזְבְּחָה־לָּךְ אֲשֶׁר נִדְרָתִי

אֲשַׁלֶּמָּה יְשׁוּעָתָה לִיהוָה: ס 11 וַיֹּאמֶר יְהוָה לִדָּג וַיִּקָּא אֶת־יוֹנָה אֶל־הַיַּבָּשָׁה: פ

3:1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יוֹנָה שְׁנִית לְאָמֹר: 2 קוּם לֵךְ אֶל־גִּינּוֹת הָעִיר הַגְּדוֹלָה

וּקְרָא אֵלֶיהָ אֶת־הַקְּרִיאָה אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר אֵלֶיךָ: 3 וַיֵּקֶם יוֹנָה וַיֵּלֶךְ אֶל־גִּינּוֹת

כְּדַבֵּר יְהוָה וַיִּנְיֹה הַיָּתֵה עִיר־גְּדוֹלָה לְאֱלֹהִים מִהֵלֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים: 4 וַיַּחֲל

יוֹנָה לָבוֹא בָּעִיר מִהֵלֶךְ יוֹם אֶחָד וַיִּקְרָא וַיֹּאמֶר עוֹד אַרְבָּעִים יוֹם וַיִּנְיֹה

נְהַפְּכָת: 5 וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי נִינּוּה בְּאַלְהֵים וַיִּקְרְאוּ-צוֹם וַיִּלְבְּשׁוּ שִׁקִּים מִגְדוֹלָם

וְעַד-קִטְטָנִים: 6 וַיִּגַע הַדָּבָר אֶל-מֶלֶךְ נִינּוּה וַיָּקָם מִכִּסְאוֹ וַיַּעֲבֵר אֶדְרֵתוֹ מֵעָלָיו

וַיִּכַּס שֶׁק וַיָּשָׁב עַל-הָאָפֶר: 7 וַיִּזְעַק וַיֹּאמֶר בְּנִינּוּה מִטַּעַם הַמֶּלֶךְ וַיְגַדֵּלְיוּ לֵאמֹר

הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה הַבְּקָר וְהַצֹּאן אֶל-יִטְעַמּוּ מֵאוֹמָה אֶל-יִרְעוּ וּמִים אֶל-יִשְׁתּוּ:

8 וַיִּתְּכֶסּוּ שִׁקִּים הָאָדָם וְהַבְּהֵמָה וַיִּקְרְאוּ אֶל-אַלְהֵים בַּחֲזָקָה וַיָּשָׁבוּ אִישׁ

מִדֶּרֶכוֹ הִרְעָה וּמִן-הַחֲמֹס אֲשֶׁר בְּכַפֵּיהֶם: 9 מִי-יִוְרַע יָשׁוּב וּנְחָם הָאֱלֹהִים וְשָׁב

מִחֲרוֹן אָפוֹ וְלֹא נֹאכַד: 10 וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת-מַעֲשֵׂיהֶם כִּי-שָׁבוּ מִדֶּרֶכָם

הִרְעָה וַיִּנָּחֶם הָאֱלֹהִים עַל-הִרְעָה אֲשֶׁר-דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת-לָהֶם וְלֹא עָשָׂה:

4:1 וַיִּרַע אֶל-יוֹנָה רָעָה גְדוֹלָה וַיָּחַר לוֹ: 2 וַיִּתְּפֹלֵל אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה

הַלֹּא-אֲנִי דָבָרִי עַד-הַיּוֹתִי עַל-אֲדָמָתִי עַל-כֵּן קִדְּמָתִי לִבְרִיחַ תִּרְשִׁישָׁה כִּי

יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה אֵל-חַנּוּן וְרַחוּם אַרְךָ אַפִּים וְרַב-חֶסֶד וְנָחָם עַל-הִרְעָה:

3 וַעֲתָה יְהוָה קַח-נָא אֶת-נַפְשִׁי מִמָּנִי כִּי טוֹב מוֹתִי מִחַיִּי: ס 4 וַיֹּאמֶר יְהוָה

ההיטב חרה לך: 5 ויצא יונה מן-העיר וישב מקדם לעיר ויעשׂ לו שם סֶכָה

וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה-יתה בעיר: 6 וימן יתה-אלהים

קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על-ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה

על-הקיקיון שמחה גדולה: 7 וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת

ותך את-הקיקיון וייבש: 8 ויתו כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים תרישית

ותך השמש על-ראש יונה ויתעלה וישאל את-נפשו למות ויאמר טוב מותי

מחיי: 9 ויאמר אלהים אל-יונה תהיטב חרה-לך על-הקיקיון ויאמר היטב

חרה-לי עד-מות: 10 ויאמר יתה אתה חסֶת על-הקיקיון אשר לא-עמלת בו

ולא גדלתו שבן-לילה תהי ובן-לילה אבד: 11 ואני לא אחוס על-נינוח

העיר הגדולה אשר יש-בה הרבה מנשים-עשרה רבו אדם אשר לא-ידע

בין-ימינו לשמאלו ובהמה רבה: